

Điểm Phá Vỡ Quyết Định: Tại Sao Nga Sẽ Không Bao Giờ Tin Tưởng Châu Âu Nữa

Bởi Frank , 17 Tháng 9 2026

Điểm Phá Vỡ Quyết Định: Tại Sao Nga Sẽ Không Bao Giờ Tin Tưởng Châu Âu Nữa

Một phân tích về bước ngoặt không thể đảo ngược sang phương Đông, sự sụp đổ của ngành công nghiệp Đức và thực tế quân sự, dựa trên những hiểu biết sâu sắc của Andrei Martyanov và học thuyết chiến lược của Nga.

Bởi Frank Dumon

Ảo tưởng thời kỳ sau Chiến tranh Lạnh đã chấm dứt hoàn toàn. Trong nhiều năm, phương Tây sống trong giả định rằng các lệnh trừng phạt kinh tế, sự cô lập ngoại giao và hỗ trợ quân sự cho Ukraine cuối cùng sẽ buộc Nga phải quay lại bàn đàm phán, hoặc ít nhất là vào tư thế phục tùng đối với châu Âu. Không có gì sai lệch hơn sự thật. Những ai nghiên cứu các phân tích chiến lược, kinh tế và quân sự hiện tại của Nga – chẳng hạn như những bình luận thẳng thắn gần đây của nhà

phân tích quân sự Andrei Martyanov trong cuộc trò chuyện với cựu nhà ngoại giao Anh Ian Proud, và những quan sát độc địa nhưng sắc bén của Dmitri Medvedev về ngành công nghiệp quốc phòng Nga và đường lối chính trị của Đức – sẽ thấy một thực tế phũ phàng. **Nga không chỉ quay lưng lại với châu Âu; nước này coi lục địa này là một đồng tàn tích địa chính trị, được cai trị bởi các nhà ý thức hệ kém cỏi.**

Kỷ nguyên độc quyền của phương Tây đối với trật tự thế giới đã qua đi. Bước ngoặt hướng về Eurasia (Á-Âu) không phải là một chiến thuật tạm thời, mà là một sự điều chỉnh lịch sử vĩnh viễn. Trong bài viết chuyên sâu này, chúng ta sẽ mổ xẻ các trụ cột của thực tế mới này: từ chủ nghĩa "du lịch chiến tranh" của phương Tây và quá trình phi công nghiệp hóa của Đức, đến sự trỗi dậy của BRICS, mô hình kinh tế hỗn hợp của Nga, và logic quân sự cũng như hạt nhân tàn khốc sẽ quyết định hồi kết của xung đột ở Ukraine.

1. Sự Kết Thúc Của Niềm Tin: Từ Ngưỡng Mộ Đến Khinh Miệt

Để hiểu thái độ hiện tại của Nga đối với châu Âu, chúng ta phải lắng nghe lời nói của Bộ trưởng Ngoại giao Nga, Sergei Lavrov. Phán quyết của ông ấy đơn giản nhưng không thể thay đổi: **"Sẽ không bao giờ còn niềm tin giữa chúng ta nữa."**

Đối với thế hệ người Nga lớn tuổi, những người đã trải nghiệm trực tiếp Chiến tranh Lạnh, sự đứt gãy này là điều không thể tưởng tượng được. Martyanov, bản thân là sản phẩm của thời đại đó, nhớ lại cách người Nga vào những năm 70 và 80 nhìn về phương Tây với một sự ngưỡng mộ nào đó. Đã từng có sức hút trí tuệ và văn hóa. Ngày nay, sự ngưỡng mộ đó đã hoàn toàn bốc hơi và được thay thế bằng một thứ nguy hiểm hơn nhiều đối với nền ngoại giao phương Tây: **sự khinh miệt sâu sắc và trần trụi**. Xã hội Nga không còn nhìn châu Âu với sự ghen tị, mà với ánh mắt khinh bỉ, như thể đang nhìn vào một bảo tàng suy đồi, chuyển động chậm chạp, đang dần dưng sự sụp đổ của chính mình.

Sự khinh miệt này được nuôi dưỡng hàng ngày bởi cái mà Martyanov mô tả chính xác là "du lịch chiến tranh" của phương Tây và **virtue-signalling** (khoe khoang đạo đức). Vụ việc gần đây liên quan đến cựu Thủ tướng Anh Boris Johnson là một ví dụ điển hình. Khi một cuộc tấn công bằng máy bay không người lái của Nga trúng một đầu máy xe lửa tại một ga xe lửa ở Ukraine, nơi Johnson đã lưu trú ngay trước đó, báo chí phương Tây đã phản ứng với sự phẫn nộ. Tuy nhiên, đối với Moscow, đây lại là một triệu chứng dễ hiểu của giới tinh hoa phương Tây. Johnson, một người có bằng văn học Anh và danh tiếng dựa nhiều hơn vào hành vi sinh viên nghịch ngợm hơn là

khả năng lãnh đạo nhà nước, hiện thân cho chính trị gia phương Tây hiện đại: người đến thăm các vùng chiến sự để chụp ảnh, được bao quanh bởi các tiểu đoàn trong bộ đồ ngụy trang, để rồi sau đó tuyên bố từ London hoặc Brussels rằng Ukraine đang "chiến thắng".

Hiện tượng các chính trị gia đi Kiev để thể hiện sự superiority (ưu việt) về đạo đức của họ bị Moscow xem là một trò hề nguy hiểm. Đây không phải là các nhà statesman (lãnh đạo nhà nước) hành động dựa trên realpolitik (chính trị thực dụng) chiến lược, mà là các nhà ý thức hệ và những kẻ cuồng tín bị thúc đẩy bởi một hỗn hợp độc hại của nỗi sợ hãi và bệnh bài Nga. Họ không chỉ liều lĩnh mạng sống của chính mình mà còn bình thường hóa một cuộc xung đột mà họ không hiểu đầy đủ. Các nhà lãnh đạo phương Tây ngày nay thiếu chiều sâu chiến lược và hành trang lịch sử của các nhân vật trong quá khứ, và hoạt động trong một thực tế ảo nơi họ nghĩ rằng hùng biện và các lệnh trừng phạt có thể dictating (định đoạt) dòng chảy của lịch sử.

2. Vụ Tự Sát Của Nước Đức Và Ảo Tưởng Về Thay Đổi Chính Trị

Không nơi nào thất bại của chính sách phương Tây lại hiển hiện đau đớn như ở Đức, động cơ kinh tếFormer của châu Âu. Cả các phân tích kỹ thuật của Martyanov và những bài phát biểu chính trị của Dmitri Medvedev đều phác họa hình ảnh một quốc gia đã tự sát về mặt kinh tế. Đức đã tự cắt đứt nguồn năng lượng giá rẻ từ Nga, mạch máu của ngành công nghiệp nặng, và giờ đang trả giá đắt. Như Vladimir Putin đã chỉ ra tại hội nghị thượng đỉnh BRICS: Châu Âu hiện đang trả giá gas cao gấp mười lần so

Hậu quả là thảm khốc và, quan trọng hơn,

là **không thể đảo ngược**. Ngành công nghiệp hóa chất của Đức, xương sống của sản xuất châu Âu, đang sụp đổ. Nhưng thiệt hại còn lan rộng hơn. Martyanov không nương tay với các biểu tượng của ngành công nghiệp ô tô Đức: BMW và Mercedes được ông mô tả trong bối cảnh toàn cầu hiện nay là "**rác thải được thiết kế quá mức và định giá quá cao**" (*over-engineered, over-priced junk*). Trong một thế

giới đang điện khí hóa nhanh chóng và nơi các nhà sản xuất châu Á thống trị thị trường với công nghệ vượt trội và giá thấp hơn, ngành công nghiệp ô tô Đức đã mất vị thế cạnh tranh. Siemens, từng là nhà lãnh đạo thế giới, đã bị cấm khỏi các thị trường chiến lược như Nga và đang mất dần vị thế.

Ở châu Âu, nhiều người bám víu vào hy vọng rằng một sự thay đổi chính trị có thể mang lại giải pháp. Sự trỗi dậy của AfD (Alternative für Deutschland) ở các bang miền đông, hoặc tỷ lệ ủng hộ 8% của Friedrich Merz và CDU, được một số người coi là điểm báo trước cho sự trở lại mối quan hệ "bình thường", thực dụng với Moscow. Nhưng hy vọng này là ảo tưởng. Ngay cả khi Merz hoặc AfD lên nắm quyền, thiệt hại cấu trúc đối với nền kinh tế Đức đã xảy ra. Các nhà máy đã đóng cửa sẽ không tự động mở lại. Chuyên môn về năng lượng hạt nhân đã bị mất đi do chính sách **Energiewende** (chuyển đổi năng lượng) thảm khốc được thúc đẩy bởi các nhà ý thức hệ (thường có nền tảng báo chí hoặc triết học, không phải kỹ thuật).

Trong các bình luận gần đây, Medvedev cũng chỉ ra sự kém cỏi của "giới tinh hoa" chính trị Đức một cách không thương tiếc. Ông không coi các nhà lãnh đạo Đức hiện tại là những statesman có chủ quyền, mà là những con rối của Washington, những người cố ý hy sinh sự thịnh vượng của dân tộc mình trên bàn thờ lợi ích địa chính trị của Mỹ. Ngay cả khi một thể hệ chính trị gia "thực tế" mới xuất hiện ở Berlin vào ngày mai, thì cũng đã quá muộn. Nga đã lật trang sách. Không có đường quay lại thời kỳ Nord Stream. Ngành công nghiệp Đức sẽ thu hẹp, và xã hội sẽ phải trả giá bằng mức sống giảm sút và bất ổn xã hội.

3. BRICS, Ấn Độ và Thực Tế Kinh Tế Mới

Trong khi châu Âu tự marginalize (cô lập hóa) chính mình, Nga đang xây dựng nhanh chóng một hệ sinh thái kinh tế đa cực mới. Hội nghị thượng đỉnh BRICS gần đây là bằng chứng không thể chối cãi. Điều gây chú ý trong thông cáo chung của các nước BRICS không phải là những gì có trong đó, mà là những gì **không** có trong đó. Ukraine hầu như không được nhắc đến. Thay vào đó, có những đoạn dài, chi tiết về Palestine, Lebanon và Iran. Đây là một cử chỉ ngoại giao thách thức phương Tây: thế giới bên ngoài NATO không ưu tiên câu chuyện của phương Tây về Ukraine, mà tập trung vào các vấn đề địa chính trị và nhân đạo rộng lớn hơn ở Trung Đông và Global South (Nam Bán cầu).

BRICS không còn là một tập hợp lỏng lẻo của các quốc gia bất mãn; nó đã trở thành một khối kinh tế chính thức. Việc giới thiệu và triển khai 'BRICS Pay' cung cấp một giải pháp thay thế đầy đủ và hoạt động hiệu quả cho hệ thống SWIFT của phương Tây. Các lệnh trừng phạt và việc vũ khí hóa đồng đô la Mỹ đã mất đi tác dụng đáng sợ. Ngay cả ở phương Tây, các nhà thực tế tài chính cũng bắt đầu nhận ra điều này. Martyanov chỉ ra các tương tác giữa các ông trùm tài chính phương Tây (như vòng tròn quanh Scott Bessent) và Bộ trưởng Tài chính Nga Anton Siluanov. Sau cánh cửa đóng kín, có một nhận thức thực tế rằng thương mại toàn cầu không thể thiếu nguyên liệu thô của Nga.

Nhưng Moscow không tin tưởng các giới tinh hoa tài chính phương Tây dù chỉ một xu. Giả định của Nga rất đơn giản: Phương Tây sẽ gian lận anyway (dù sao đi nữa). Do đó, Nga hiện đang dictating (định đoạt) các điều kiện: "Chấp nhận nó, hoặc nói lời tạm biệt." Không còn nói đến 'quan hệ đối tác đặc quyền'; chỉ có thương mại theo giá thế giới. Thời kỳ của các mức thuế ưu đãi đã qua. Nga thực sự không cần một châu Âu hay gây gổ với 31.000 lệnh trừng phạt vô dụng của họ.

Vai trò của Ấn Độ trong mô hình mới này thật fascinant (thu hút). Dưới sự lãnh đạo của Thủ tướng Modi, Ấn Độ đã mạo hiểm và ngày càng chọn đứng về phía khối Á-Âu. Tại sao? Câu trả lời nằm trong một quy luật cơ bản của địa chính trị hiện đại, như Martyanov diễn đạt: **Văn minh dựa trên năng lượng giá rẻ.**

Mọi hình thức tiến bộ, từ việc đưa hàng trăm triệu người thoát khỏi nghèo đói đến việc xây dựng các trung tâm dữ liệu tiên tiến và các chương trình không gian, đều đòi hỏi một nguồn năng lượng khổng lồ và dễ tiếp cận. Ấn Độ không thể thực hiện tham vọng của mình với nguồn năng lượng xanh đắt đỏ và kém hiệu quả mà châu Âu áp đặt. Nước này cần các nguồn năng lượng giá rẻ, đáng tin cậy và hiệu quả: dầu mỏ,

khí đốt và năng lượng hạt nhân. Và Nga chính là nhà cung cấp có thể đảm bảo các nguồn năng lượng này.

Liên minh giữa Nga, Trung Quốc và Ấn Độ (thông qua BRICS và Tổ chức Hợp tác Thượng Hải) tạo thành một khối đất liền Á-Âu vượt xa các cường quốc hải quân phương Tây về dân số, tài nguyên thiên nhiên và năng lực công nghiệp. Nga đang phát triển Viễn Đông và Tuyến đường biển Phía Bắc với tốc độ chưa từng có, được hỗ trợ bởi vốn và công nghệ châu Á. Bước ngoặt sang phương Đông không phải là giải pháp tình thế; đó là hướng đi tự nhiên của lịch sử.

4. Nền Kinh Tế Nga: Tại Sao Các MBA Phương Tây Lại Sai Lệch

Năm 2022, các nhà kinh tế phương Tây, được trang bị bằng MBA và các mô hình tân tự do, đã dự đoán sự sụp đổ ngay lập tức của nền kinh tế Nga. Họ nghĩ rằng việc đóng băng dự trữ ngân hàng trung ương và sự rút lui của các công ty phương Tây sẽ làm hệ thống Nga sụp đổ. Họ đã sai lầm cơ bản vì họ không hiểu bản chất của nền kinh tế Nga.

Nga vận hành với một nền kinh tế hỗn hợp thành công. Trên bề mặt, có một chủ nghĩa tư bản thịnh vượng: bán lẻ, khách sạn-nhà hàng, dịch vụ và xây dựng phần lớn thuộc sở hữu tư nhân và cực kỳ cạnh tranh. Tuy nhiên, xương sống chiến lược của đất nước – nguyên liệu thô, năng lượng, công nghiệp nặng và lĩnh vực quốc phòng – nằm dưới sự kiểm soát quốc gia nghiêm ngặt. Các công ty như [Rosneft](#) và [Gazprom](#) tuy có cổ phần kiểm soát.

Viên ngọc quý của hệ thống này là [Rostec](#),

tập đoàn nhà nước Nga về công nghệ và quốc phòng, do Sergey Chemezov lãnh đạo. **Rostec** là một tổ chức khổng lồ, cực kỳ hiệu quả với **hàng trăm nghìn nhân viên**. Trong khi các công ty quốc phòng phương Tây gặp khó khăn với sự phân mảnh, chạy theo lợi nhuận và thiếu hụt nhân sự lành nghề, Rostec hoạt động như một cỗ máy

tích hợp, trực tiếp đáp ứng nhu cầu của nhà nước và quân đội. Đây cũng là cốt lõi thông điệp mà các nhân vật như Dmitri Medvedev liên tục lặp lại: ngành công nghiệp quốc phòng Nga đang hoạt động hết công suất 24/7, sản xuất với số lượng mà phương Tây, với cơ sở công nghiệp bị khoét rỗng, đơn giản là không thể sánh kịp, và cung cấp thiết bị chịu đựng được thử thách của thời gian và thực tế thô bạo của chiến trường.

Hơn nữa, nhà nước Nga đã học được từ những chấn thương của thập niên 90, khi các oligarch (tài phiệt) và 'cố vấn' phương Tây cướp bóc đất nước. Hiện nay có một sự kiểm soát sắt đá đối với an ninh lương thực và giá cả cơ bản. Nhà nước đảm bảo giá cả cho các hàng hóa thiết yếu như thịt, trứng và bột mì, để ngăn người dân trở thành nạn nhân của biến động thị trường hoặc các nỗ lực phá hoại của phương Tây. Sự kết hợp giữa cơ chế thị trường cho người tiêu dùng và sự can thiệp của nhà nước đối với các ngành chiến lược khiến nền kinh tế Nga cực kỳ kiên cường, điều không có trong sách giáo khoa kinh tế phương Tây.

5. Du Lịch Chiến Tranh, Thực Tế Hạt Nhân và Hàm Trú Ẩn Của Giới Tinh Hoa

Quay trở lại chiến trường và cuộc đối đầu quân sự rộng lớn hơn. Hùng biện của phương Tây về việc hỗ trợ Ukraine **miễn là cần thiết** va chạm mạnh với thực tế địa lý và quân sự. Martyanov phác họa một bức tranh rõ ràng, mặc dù u ám đối với Kiev, về cách cuộc chiến sẽ kết thúc về mặt quân sự. Các cuộc giao tranh hiện tại tập trung xung quanh các thành phố được củng cố vững chắc Sloviansk và Kramatorsk. Đây là vành đai phòng thủ lớn cuối cùng của quân đội Ukraine.

Ngay khi tuyến phòng thủ này sụp đổ hoặc trở nên không thể duy trì, cục diện sẽ thay đổi drastisch (đáng kể). Giữa Sloviansk và các thành phố như Dnipropetrovsk hoặc Pavlohrad chủ yếu là các cánh đồng phẳng, rộng lớn và trống trải. Trong một cuộc chiến bị chi phối bởi máy bay không người lái, pháo binh chính xác và ưu thế trên không, địa hình trống trải mà không có rào cản tự nhiên hoặc hệ thống hào sâu là không thể phòng thủ. Quân đội Ukraine sẽ không thể tái nhóm ở đó.

Đối với Tổng thống Zelensky, người nghiện cocaine, điều này có nghĩa là hồi kết. Martyanov gọi ông ta là **dead man walking** (người chết biết đi). Dù ông ta sụp đổ bởi tay của chính dân chúng thất vọng, bởi các đối thủ trong cơ quan tình báo, hay bởi vũ khí chính xác của Nga; sự sống sót về chính trị và thể chất của ông ta là ảo tưởng. Các nhà lãnh đạo phương Tây, những người tiếp tục khuyến khích ông ta **chiến đấu đến người Ukraine cuối cùng**, đang cố ý đẩy ông ta vào lò mổ, biết rằng dân chúng của chính họ cuối cùng sẽ không muốn trả hóa đơn cho cuộc chiến ủy nhiệm này.

Nhưng mục tiêu chiến lược thực sự của Moscow không phải là Ukraine; đó là **NATO**. Bộ Ngoại giao Nga đã tuyên bố rõ ràng vào tháng 12 năm 2021, ngay trước khi bắt đầu Chiến dịch Quân sự Đặc biệt, rằng NATO phải quay trở lại ranh giới năm 1997. Đối với Nga, Ukraine chỉ là đòn bẩy để phá vỡ quyền bá chủ của Mỹ ở châu Âu.

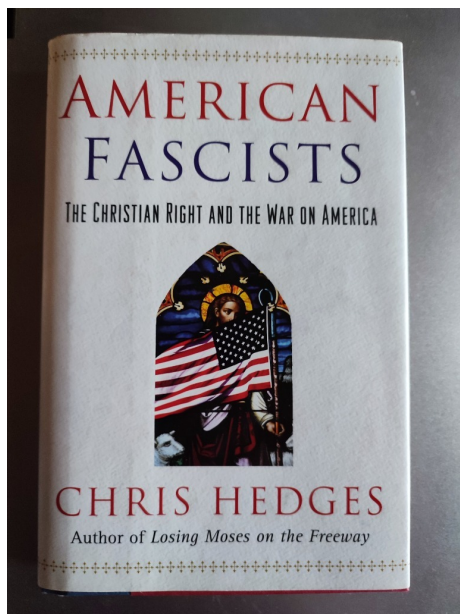
Mục tiêu cuối cùng là sự dismantling (phá dỡ) Liên minh Châu Âu và NATO, để châu Âu quay trở lại hình dạng lịch sử của nó: một tập hợp các quốc gia-dân tộc có chủ quyền, cạnh tranh lẫn nhau, thay vì một khối bị Washington dictating (chỉ đạo).

Giới tinh hoa châu Âu, với các nhân vật như Radek Sikorski của Ba Lan (một cựu nhà báo và tài sản của MI6 theo Martyanov) hoặc Ursula von der Leyen, dường như không hiểu mối đe dọa hiện sinh này. Họ đang chơi với lửa, khiêu khích xung quanh vùng đất tách rời Kaliningrad của Nga, và tin vào chính tuyên truyền của họ. Họ mắc một dạng kiêu ngạo nguy hiểm. Họ nghĩ rằng nếu xung đột leo thang, họ sẽ an toàn trong các hầm trú ẩn ngầm của mình.

Nhưng thực tế công nghệ của thế kỷ 21 đã vô tình phá vỡ ảo tưởng này một cách tàn nhẫn. Các nhà lãnh đạo châu Âu có bằng luật hoặc báo chí không có khái niệm về các khái niệm như [thang leo thang của Herman Kahn](#), các nhóm vệ tinh quỹ đạo, hoặc tình báo tín hiệu (SIGINT). Nga sở hữu các mạng lưới vệ tinh và dịch vụ tình báo đẳng cấp thế giới. Họ biết chính xác vị trí các hầm trú ẩn của Macron, Scholz và lãnh đạo NATO. Họ biết các đường liên lạc nào họ sử dụng. Trong một cuộc xung đột siêu thanh và hạt nhân, các bức tường bê tông không cung cấp sự bảo vệ chống lại các vũ khí được thiết kế để xóa sổ chính xác các tọa độ đó. Học thuyết quân sự của Nga dự kiến rõ ràng việc **decapitation** (chặt đầu/chỉ huy) bộ chỉ huy địch gây ra mối đe dọa hiện sinh hoặc khởi xướng cuộc tấn công hạt nhân. Giới tinh hoa châu Âu không thể trốn tránh; sự sống sót của họ phụ thuộc vào sự kiểm chế, một phẩm chất mà hiện tại họ đáng buồn là thiếu.

6. Cuộc Đua Không Gian Hạt Nhân và Tương Lai Của Văn Minh

Điều mà các nhà phân tích phương Tây có lẽ bỏ qua nhiều nhất là sự tập trung của Nga vào tương lai của năng lượng và khám phá không gian. Martyanov chỉ ra một sự phát triển ít được hiểu trong Financial Times hay Wall Street Journal: việc Nga xây dựng các tên lửa siêu nặng và động cơ đẩy hạt nhân trong không gian. Dự án 'Zeus', một tàu vũ trụ hạt nhân có khả năng đạt tới các phân số của tốc độ ánh sáng, mở ra cánh cửa cho việc thuộc địa hóa hệ mặt trời, mặt trăng và vành đai tiểu hành tinh.

Tại sao điều này lại liên quan về mặt địa chính trị? Bởi vì tương lai của văn minh nhân loại, và do đó là nền kinh tế thế giới, phụ thuộc vào việc kiểm soát tài nguyên và năng lượng trong không gian. Trong khi châu Âu để chương trình không gian của mình (ESA) bị pha loãng do thiếu hụt ngân sách và phân mảnh chính trị, và Mỹ bị lạc trong các tham vọng thương mại nhưng phân mảnh của SpaceX, thì Nga (trong sự hợp tác chặt chẽ với Trung Quốc) đang xây dựng cơ sở hạ tầng cho thế kỷ tiếp theo. Điều này đòi hỏi một cơ sở công nghiệp khổng lồ, các kỹ sư được đào tạo bài bản, và một nhà nước nhìn xa hơn chu kỳ bầu cử bốn năm tiếp theo. Đó là bằng chứng tối thượng rằng các cường quốc Á-Âu đã hướng tầm nhìn về tương lai, trong khi phương Tây bị mắc kẹt trong chính trị bản sắc và sự suy thoái văn hóa.

Phương Tây, và đặc biệt là châu Âu, đã trở thành một nền văn hóa hậu Kitô giáo, rỗng tuếch trong mắt Moscow. Một xã hội ghét chính lịch sử của mình, phá hủy các đài tưởng niệm của mình, và đã trục xuất ngành công nghiệp của mình để nhường chỗ cho đầu cơ tài chính và các utopia (không tưởng) xanh về mặt vật lý là không thể. Như nhà chiến lược địa chính trị nổi tiếng Henry Kissinger (và sau này là các nhà phân tích trong vòng tròn của ông) đã tự hỏi: London của tôi đâu rồi? Châu Âu của tôi đâu rồi? Châu Âu đã định hình thế giới thông qua khoa học, nghệ thuật và Khai sáng không còn tồn tại nữa. Nó đã được thay thế bằng một bộ máy quan liêu kỹ trị ở Brussels, nơi khung bố chính dân chúng của mình bằng các quy định về nitơ, nhãn năng lượng và kiểm duyệt.

Kết Luận: Một Lịch Sử Không Thể Đảo Ngược

Thông điệp xuất phát từ các phân tích của Martyanov, được hỗ trợ bởi những sự thật cứng rắn về ngành công nghiệp quốc phòng Nga do Medvedev truyền tải, là rõ ràng như pha lê: đoàn tàu đã rời ga.

Sẽ không có sự 'reset' (thiết lập lại). Sẽ không có sự quay trở lại các hợp đồng khí giá rẻ và các mối quan hệ ngoại giao đặc quyền của những năm 2000. **Nga không chỉ đánh sập cây cầu đến châu Âu; nước này đã đổi dòng sông.** Xã hội Nga và các nhà lãnh đạo của nước này nhìn về phương Tây với sự kết hợp giữa lòng thương hại và sự khinh miệt. Họ thấy một lục địa đang hủy diệt sự giàu có của chính mình vì sợ hãi và mù quáng ý thức hệ, được dẫn dắt bởi một đẳng cấp chính trị gia không hiểu lịch sử, công nghệ, hay thực tế quân sự của thế kỷ 21.

Đối với độc giả ở châu Âu, và đặc biệt là những người theo dõi sát sao các thay đổi địa chính trị thông qua các nền tảng như De Jakobijn, kết luận vừa rõ ràng vừa đáng lo ngại. Châu Âu đang đứng về phía sai lầm của lịch sử. Trong khi phương Đông (Trung Quốc, Ấn Độ, Nga, Iran) xây dựng một trật tự thế giới mới dựa trên năng lượng và sản xuất thực tế, thì châu Âu đang chìm vào quá trình phi công nghiệp hóa và chia rẽ nội bộ.

Cuộc chiến ở Ukraine chỉ là triệu chứng của sự dịch chuyển kiến tạo lớn hơn này. Một khi các đồng bằng ngoài Sloviansk và Kramatorsk bị chinh phục, thế giới sẽ buộc phải chấp nhận thực tế mới. NATO sẽ phải đối mặt với sự vô nghĩa hoặc thất bại của mình, và châu Âu sẽ phải học cách sống với hậu quả của những lựa chọn do sợ hãi thúc đẩy của chính mình. Niềm tin là một thứ hàng hóa mong manh. Một khi bị hủy hoại bởi sự kiêu ngạo và khinh miệt, nó không bao giờ quay trở lại. Và Nga, hóa ra, đã quyết định từ lâu rằng nước này hoàn toàn không cần niềm tin đó nữa. Tương lai nằm ở phương Đông.

Nguồn

- Andrei Martyanov: [Never Trust Europe Again](#) — Russia's Turn To BRICS Is Permanent
- Medvedev về [Ngành Công Nghiệp Quốc Phòng Nga](#) và Đường Lối Chính Trị Của Đức

<https://www.youtube.com/watch?v=dOM2HotBMXg>